RUGBY

FINALA CUPEI FULGER

Stadiul Român-P. T. T.

Duminică 25 Septembrie 1932 la orele 17.30, va avea loc pe terenul I. F. S. S. R., ultimul act din tragicomedia unei cupe pornită «Fulger» şi devenită «tren de marfă». Se va disputa aşa dar finala între câştigătorii seriilor: Stadiul Român şi P. T. T. pe distanţa de 20 de minute. In caz de egalitate matchul se prelungeşte cu reprize a câte 10 minute, până la marcarea punctelor victorioase.

Disputa promite a fi din cele mai interesante, din toate punctele de vedere. Importanţa pe care echipele o acordă acestei finale; vechea rivalitate între «centrală» şi «sucursală» şi cât mai ales jocul frumos pe care sunt capabile ambele echipe să-l desfăşoare, sunt elemente suficiente, cari vor contribui să dea partidei o vitalitate şi o notă de spectacol rar întâlnite în rugbyul nostru.

Suntem siguri însă, că date fiind ultimele evenimente din cluburile participante, disputa nu va degenera nici un moment şi lupta oricât de aprigă ar fi, nu îşi va schimba nici un moment caracterul de luptă sportivă, lipsindu-ne de acele penibile scene ce nu aveau nimic comun cu idea de sport, ci doar întovărăşeau partidele Stadiul Român — P. T. T., fără rost şi în detrimentul ambelor cluburi.

Formaţiile echipelor

STADIUL ROMAN: (tricou roş-albastru).

Fundaş: Gică Dumitrescu.

Treisferturi aripi: Ion Jipescu, Ion Ieremia, Pik Greceanu.

Treisferturi centri: Mircea Sfetescu şi Ion Popa.

Deschidere: Gogu Sfetescu.

Grămadă: Chiriţă Alexandrescu.

Linia 3-a: Slt. D. Ionescu, Gh. Crivătz şi A. Argeşiu.

Linia 2-a: Mircea Măcelaru şi Gh. Grigoriu.

Linia I-a: St. Bârsan, Umberto Boreati şi Ion Bârsan.

P. T. T. (tricou galben-vişiniu).

Fundaş: Tudor Florian.

Treisferturi aripi: M. Valter şi Basile Vespremeanu.

Treisferturi centri: N. Anastasiade şi C. Florea.

Deschidere: Sandi Vulcan.

Grămadă: Mircea Badea.

Linia 3-a: N. Constantinescu, V. Anastasiade şi Bărbulescu.

Linia 2-a: Tasse Berechet şi Fane Vulcan.

Linia 1-a: Dan Ştefănescu, Buican şi Vişan.

Căpitanii echipelor sunt: Gogu Sfetescu la Stadiul Român şi N. Anastasiade la P. T. T.

Ca arbitru va activa d. Gică Dumitriu.

Şansele echipelor

In postul de fundaş, P. T. T.-ul are, în Tudor Florian, un om sigur pe balon şi pe om care în ciuda vârstei reuşeşte figuri din cele mai onorabile, reamintind pe internaţionalul român din 1924, care prin curajul său atrăsese atenţia presei străine. Are uneori defectul de a căuta să intre prea mult, uzând de figuri ce-l blochează. Acestui om rutinat, Stadiul Român opune pe Gică Dumitrescu, un junior, care joacă rugby de cinci luni de zile, dar care a dat dovadă în matchurile din cupa Fulger de mult calm şi siguranţă pe balon.

La treisferturi aripi. Valter şi Vespremeanu, constituesc punctul de superioritate al poştaşilor. Primul e decis în atac, cu o apărare disperată iar secundul are un sistem de atac foarte curios şi uneori hazliu dar care derutează pe adver sar. Stadiul Român opune pe Jipescu, sigur în atac şi de aceiaşi clasă cu adversarii direcţi şi pe Ieremia sau Greceanu elemente tinere cu suficientă rutină pentru a periclita buturile poştaşilor.

In centrul liniilor de atac este perfectă egalitate. Faţă în faţă stau Mircea Sfetescu şi N. Anastasiade. Aceeaşi şcoală, aceeaşi rutină, foştii camarazi de club vor forma cheia succesului.

Ion Popa şi Florea, două elemente bune în apărare şi cu reflexe în atac. Popa e mai tehnic şi mai constant ca formă, pe când Florea reuşeşte uneori lucruri de o frumuseţe rară pentru a comite imediat o greşală elementară.

In postul de mijlocaş la deschidere, internaţionalul Gogu Sfetescu surclasează pe Sandi Vulcan. Atât în atac cât şi în apărare, dar mai mult ca toate în siguranta pe balon, căpitanul Stadiului român asigură echipei sale un punct pentru victorie. Vulcan e nou în acest post şi în plus a lipsit un an de zile de pe terenul de rugby.

Aceiaşi superioritate a roş-albaştrilor o găsim şi în postul de mijlocaş la grămadă, unde Chiriţă Alexandrescu e mai specializat în trucuri decât Badea iar în joc deschis are avantajul vitezei. In apărare sunt la fel de buni.

In linia treia, P. T. T.-ul cu un trio de «trucheuri», mai bine zis un «duo» căci Bărbulescu renunţă la acest titlu, vor reuşi să incomodeze deschiderile Stadiului. Virgil Anastasiade şi N. Constantinescu speculează la maximum orice greşală de pasă a adversarilor şi prin jocul lor care frizează regula de off-side, reuşesc să încurce multe din socotelile adversarului. Bărbulescu în schimb, mai atent şi mai conştiincios, reuşeşte să se facă mai util grămezei sale.

Acestora. Stadiul Român, opune pe D. Ionescu şi Argeşiu cari dacă nu posedă aşa numita rutină de linia treia, au în schimb viteză, suflu şi joc de apărare. Alături de aceştia Crivătz va căuta să reediteze partida bună făcută contra T. C. R.-ului. Ar putea fi puţin mai harnic.

In linia doua, Vulcan şi Tasse

ANASTASIADE

Berechet sunt întrecuţi de perechea Grigoriu—Chelaru prin vigoare, tinereţe şi chiar prin jocul deschis ce-l practică. Tasse Berechet şi Vulcan au multă rutină. La jocul de grămadă sunt însă lipsiţi de sufiu.

La talonaj, Buican e superior lui Umberto ca specialist iar stadistul îl surclasează în jocul deschis de câmp.

Fraţii Bârsan constituesc o pereche solidă pentru linia întâia. Dintre adversarii lor direcţi, singur Dan Ştefănescu prin technica ce o posedă pune în dificultate pe adver sari pe când Vişan rămâne un conştiincios jucător la grămadă.

Amândouă echipele vor căuta să practice acelaş joc deschis iar victoria suntem siguri că va reveni în urma şarjelor liniilor dinapoi. Pentru a ajunge la acest rezultat lupta va porni dintre înaintaşi, însă nu prin cafoillage şi blocări inutile ale balonului ci prin deschideri din orice poziţii.

pdnapovxcn ..,vde.an gov go mll

Ţinând seamă de sistemele de joc practicate de adversari, de raportul de forţe descris mai sus, cât mai ales de interesul pe care ambele echipe îl dau finalei, e foarte greu să indicăm un câştigător. Mai mult ca sigur că în cele 20 de minute regulamentare nu vom ajunge la lichidarea cupei ci va fi nevoe de prelungiri pentru a indica pe cel menit să cucerească cupa pusă în joc.

Urmează ca după ce partida va fi terminată pentru cupă, să se continue matchul amical până la împlinirea timpului normal de joc. In această parte a doua a partidei jocul va avea o cu totul altă înfăţişare şi ambele echipe, posedând cele mai bune linii dinapoi, vor căuta să facă o demonstraţie de joc deschis.

Arbitrajul este încredinţat d-lui Gică Dumitriu cunoscut prin strictetea cu care aplică regulamentul şi sancţionează abaterile dela jocul loial.

Matchuri amicale

Viforul Dacia — R. C. B. (onoare)

La ora 17.30 pe terenul II F. S. S. R. va avea loc matchul amical între echipele de mai sus în următoarele formaţiuni:

R. C. B.: G. Oprescu, Popescu Colibaşi, Tincu Cornel, Iordan, Părăscu, Emil Cionga, V. Fanela, M. Fanela, Neamţu Dumitrescu, Vasilescu, Leul Trandafirescu, Şimeş, Tănase, Vlad Vranialici şi I. Dumitriu.

VIFORUL DACIA: Matei, Zugrăvescu, C. Beju, Gh. Popovici, Sterian, Ierner, Traian, Ion Beju, Caracaş, Fanela II, Covaci, Ionică Georgescu, Opran, Mihăilescu şi Kurtzbauer.

Partida nesuscitând vreun interes, suntem siguri că echipele se vor debarasa de jocul lor specifci de campionat şi vor căuta cu această ocazie să-şi apropie un joc de pase şi de şarje.

Viforul Dacia va prezenta echipa completă, căutând să şteargă impresia lăsată în cupa Fulger.

Stadiul Român — C. F. R. (categoria II-a)

La ora 16 pe terenul I F. S. S. R. va avea loc partida amicală între echipele de mai sus în următoarele formaţiuni:

STADIUL ROMAN: Cristescu Pandele A. Oprescu, Gabay, Vogel Arthur (căpitan), Varbiu, Andronache, C. Turutz, Sile Dumitrescu, Ulubeanu, Neli Coman, Schena, Danciu C., Dinu Mihail, Dinu Niculae, Stelian Niculescu şi Ştefan.

C. F. R.: Bărbulescu Crăciunescu, Munteanu, Baditoiu, Preoteasa, Andrei, Brănişteanu Florica, Brănişteanu Paul, Cârciumaru. Livianu, Rosioru, Gh. Dumitrescu şi Marinescu.

R. V.

Fulgerele Cupei Fulger

O scrisoare a d-lui Gr. Caracostea

Din partea d-lui Grigore Caracostea primim următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Recurg la amabilitatea d-voastră, pentru a însera următorul răspuns în stimatul d-voastră ziar:

«Intr'un prim articol, publicat Vineri 16 Septembrie, în «Gazeta Sporturilor», Federaţia de Rugby şi organele ei, este viu criticată pe tema rejucării «Cupei Fulger».

«In calitate de preşedinte al Federaţiei de Rugby, cred că este de datoria mea să ies din rezerva ce-mi impune acest post pentru a pune lucrurile la punct.

«Luând o iniţiativă foarte lăudabilă, ziarul «Dimineaţa» a înfiinţat o «Cupă Fulger». Organizatorii acestei competiţiuni au comis însă greşala de a nu sesiza, în mod legal, federaţia, de proba ce intenţionau să organizeze. In statutele noastre nici un cnocurs oficial nu poate fi organizat fără ca regulamentul acestui concurs să fie aprobat de biuroul de direcţie cu ratificarea comitetului central. S'a organizat deci în pripă, o cupă din juriul căruia am aflat prin ziare, că fac şi eu parte.

«Cred că un preşedinte de federaţie trebuie să fie măcar invitat când este introdus, ca oficial, într'un concurs de resortul federaţiei ce conduce. Obiecţiunea că biroul nostru nu se întruneşte nu are nici o valoare, ştiut fiind că federaţia posedă un sediu social, în bulevardul Elisabeta 50, sediu unde se pot adresa orice cereri.

«Aşa dar, când comitetul central al Federaţiei de Rugby a anulat matchurile ţinute pentru Cupa Fulger, el a procedat legal şi conform statutelor. Numai după ce acest comitet s'a întrunit şi a aprobat regulamentul cupei înaintat de organizatori, numai atunci se putea valabil juca cupa.

«Aceste fiind spuse, este regretabil că se atacă conducătorii sportivi fără a se interesa de aproape de faptele ce se discută.

«Ne aşteptam dela presa sportivă să ne susţie atunci când voim să introducem ordine şi disciplină în sport. Credem că se face un rău rugbyului când se pretinde ca tocmai Federaţia să-şi calce Legea».

Cu distinse salutări
Preşedint. Federaţiei de Rugby
GR. CARA-COSTEA

*

Scrisoarea domnului Caracostea se referă la un articol semnat de noi.

Am citit-o deci, cu toată atenţia Am recitit-o. Dar cu toată osteneala pe care ne-am dat-o, n'am reuşit să vedem ce rost are. Fiindcă nimic din ceiace susţine d. Caracostea nu are ceva comun cu articolul «Fulgere şi cupe fulger».

Noi am afirmat 3 lucruri clare.

1) Că —motivul nu ne interesează — comitetul Federaţiei de rugby nu s'a întrunit aproape trei luni.

Neagă d. Caracostea lucrul acesta? Nu!

2) Că aproape toţi oficialii Federaţiei de rugby au asistat la matchurile pentru cupa «Dimineţii».

Neagă d. Caracostea lucrul acesta? Nu!

3) Şi că o parte din aceşti oficiali au arbitrat o bună parte din matchuri.

D. Caracostea nu neagă nici acest lucru.

Şi atunci: dacă înainte de începerea «Cupei», comitetul Federaţiei nu s'a întrunit — aşa cum se procedează şi cum e firesc să se procedeze—şi n'a dat niciun comunicat prin care să interzică matchurile; iar oficialii au dat pe teren cel mai nelimitat concurs pentru o cât mai desăvârşită organizare — ceiace d. Caracostea nu contestă — se poate trage o concluzie mai logică decât că în mod tacit federaţia a încuviinţat jucarea «Cupei»?

Iată ceiace am susţinut noi.

D. Caracostea ce răspunde? «că atunci când Comitetul central al Federaţiei de rugby a anulat matchurile a procedat legal şi conform statutelor».

Ce legătură este între una şi alta nu pricepem.

Că Federaţia a procedat legal atunci când a anulat matchurile, este dela sine înţeles. Numai că — şi aici ne pare rău că nu mai suntem de aceiaş părere cu d. Caracostea — mai legal credem că ar fi fost ca aceste matchuri să fi fost interzise LA TIMP. Nu după o zi de joc, după anumite rezultate şi când, intervenţia Federaţiei — cel puţin tardivă — risca să meargă la cea mai elastică interpretare.

Şi pentru a încheia.

D. Caracostea consideră articolul «Fulgere şi cupe fulgere», o violentă critică la adresa Federaţiei.

In realitate, noi n'am făcut altceva decât să povestim — fără nici un fel de înflorituri — cum au decurs faptele.

Dacă însă o simplă relatare de fapte constitue o critică violentă la adresa cuiva, vina nu este în niciun caz a celui care povesteşte.

GEORGE FULGA

Ploeşti

Examenul de arbitri

Sâmbătă 17 şi Duminică 18 crt. s'au ţinut la Ploeşti examenele de arbitri sub preşidenţia d-lui Costel Rădulescu preşedintele C. C. A.

A fost promovat de la practicant la arbitru districtual d. Traian Stoenescu, iar din noii candidaţi au fost promovaţi d-nii: Gh. Gh. Chiţu, I. Ionescu-Corjeanca, Luca Karmin, I. Simionescu, Ing. V. Şerbănescu, Panait Popescu.

Ceilalţi candidaţi au fost declaraţi reuşiţi numai la proba scrisă şi oral, urmând ca peste 6 luni să dea un nou examen practic.

Cupa Fulger

Duminică 18 Sept. 1932 districtul Ploeşti a organizat o cupă «Fulger» al cărui succes moral a fost desăvârşit.

Au participat toate cluburile de categ. I clasându-se în ordinea următoare:

Prahova 7 puncte.
Gloria 6 puncte.
Tricolor 5 puncte.
Sp. Muncit. Câmp. 5 puncte.
Regele Carol II 5 puncte.
Victoria 2 puncte.

Clubul Prahova a câştigat trofeul iar clubului Gloria i-a revenit premiul al doilea o minge de football.

Cel mai disciplinat şi bun jucător a fost desemnat de membrii Districtului în persoana bătrânului jucător ing. V. Şerbănescu căruia i s'a dat o pereche de genunchieri.

Districtul Ploeşti aduce pe această cale mulţumiri tuturor cluburilor pentru concursul dat, precum şi pentru felul disciplinat cum s'au comportat pe teren, contribuind la deplina reuşită a acestei frumoase organizaturi.

C. F. R.-Tricolor

Duminică 25 Septembrie se dispută în oraşul nostru matchul pentru Divizia Naţională C. F. R. Buc. — Tricolor pe terenul Tricolor ora 5,30

Ploeştenii da uo mare importanţă acestui match dat fiind valoarea echipei C. F. R. învingătoarea Ripensiei.

Prevedem un frumos succes atât material cât şi moral.

Campionatele de tennis

Datorită vremei favorabile şi organizaţiei ireproşabile, programul întâlnirei amicale între: Tennis-Club Brăila, Juventus, Tennis-Club Câmpina şi Tennis club Prahova, s'a desfăşurat în totalitatea lui în faţa unui public select şi a corespuns în întregime celor mai exigente aşteptări.

Prahovenii au câştigat toate probele înscrise la ordinea zilei.

Stănescu a dispus de juventistul Segall, totuşi acesta a opus o rezistenţă care ne-a dat prilejul să asistăm la o întâlnire din cele mai frumoase. D-na Nassopol a învins uşor pe d-ra Unanian şi s'a dovedit cea mai bună jucătoare din Prahova. Dublu domni a adus excelenta pereche Hegyi-Bachl din Brăila în finală contra Stâncescu-Mihăilescu, învingători.

In fine încă o zi frumoasă a sportului alb.

Bazargic

JUPITER — SARKITMAN 3—3 (3—2)

Slaba performanţă a Jupiterului se datorează în primul rând apărării şi mai ales portarului în eclipsă de formă. Sarkitman ameliorat a jucat cu însufleţire şi n'a ezitat să shoteze oridecâte ori a avut ocazie. Matchul în general a plăcut.

PRIMELE MATCHURI DE CAMPIONAT LA CERNAUŢI

SAMBATA 17 SEPTEMBRIE
TERENUL POLONIA

Dovbus-Polonia 5-4 (3-2)

După ce-a condus cu 2-0, Polonia permite lui Doobus să marcheze 3 goaluri consecutive, proporţia de 1 goal diferenţă, find păstrată până la sfârşitul jocului.

Ambele echipe au jucat cu însufleţire apărările find cu tot scorul realizat, pivotul echipelor.

DUMINICA 18 SEPT. TERENUL
MACABI

Muncitorul-Dragoş Vodă 2-1 (1-1)
1000 spectatori

Singurul match al zilei a constituit o surpriză, Victoria Muncitorilor asupra unui Dragoş Vodă aproape complect, nefiind aşteptată de nimeni.

Rezultatul se datoreşte, pe lângă ghinionul de care a fost urmărit Drăgoşanii în faţa porţii în special în repriza II-a şi însufleţirii, specifice dealtfel, a Muncitorilor.

Dragoş Vodă deşi învins, totuşi cu formaţia actuală, modificată în sensul «the right man in the right place» (în atenţia d-lui Şef al secţiei) şi cu câteva antrenamente în plus, va constitui un puternic adversar în campionat — dacă va juca bineînţeles cu însufleţirea de Duminică.

Echipele au prezentat următoarele formaţii:

MUNCITORII: Kisslinger, Horn Bergmann, Melneciuc, Roznovan, Sadovski, Tresser, Lesiuk, Chibicz, Zimbaliuk, Glass.

DRAGOŞ VODA: Drăgan, Vinternitz, Penteleciuc, Sindelar, Tomovici Hofmann, Timici, Schmidt, Strutinski, Ziemba, Kaezerovski.

Dragoş Vodă începe jocul, domină, obţine câteva cornere dintre care unul bine bătut de Schmidt este transformat cu capul de Kaczerovski.

Muncitorul îşi revine, dar înaintarea slabă nu poate face nimic, Penteleciuc fiind în formă. Aproape de sfârşit, o greşeală a lui Bubtiu Şindelar, e speculată de Zimbaliuk care marchează.

După pauză, Dragoş se lasă dominat, o combinţie Lesiuk-Chibici, şi ultimul marchează goalul învingător.

Toate eforturile lui Dragoş Vodă, în special ale lui Ziember şi Kaezerovski, rămân infructuoase, apărarea Muncitorilor luptând eroic

Dela Muncitori s'au relevat: fundaşii Roznovan şi Melneciuc care au fost excelenţi.

Dela Dragoş Vodă: Penteleciuc, Kaczerovschi, Ziemba au fost cei mai buni. Schmidt şi Strutinski inexistenţi la înaintare, purtând o parte din vina înfrângerii, ultimul părând lipsit de antrenament caşi Hoffman, care şi-a făcut o reintrare slabă. Revoltător de slab, începătorul Timici a cărui legătură cu jocul, nu era decât că se afla echipat pe teren. Ce calităţi i-o fi găsit acei care l'au pus să joace, e greu de înţeles. Faptul că nu se găsea un altul nu e o scuză. Mai bine jucau cu 10 oameni. O altă greşeală faptul că Ziemba şi Kaczerovski, au jucat amândoi pe aripa stângă centrările toate fiind piredute de inedita extremă Timici.

Arbitrul Ehrlich, şovăitor.

Matchurile de Duminică

Programul pentru Duminică 25 Septembrie.

Macabi — Dragoş Vodă; Iahn — Polonia; Muncitorii — Doobuş.

Favoriţii noştri: Macabi, Iahn, Muncitorii, Dragoş Vodă cu toată înfrângerea de Duminică, putând provoca o surpriză.

Inaintaşii sportului român

3)

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 de an...

Zilele treceau monotone iarna, pline de voioşie vara. Iar escapadele afară din sat, pe câmp sau în pădure, se înmulţeau în fiecare zi.

Odată, un cârd de aproape douăzeci de copii s'au luat la întrecere, să vadă care fuge mai iute. Distanţa era lungimea unei uliţe din sat.

— «Una, două, trei!

O parte din alergători cedează după primii paşi, în timp ce în frunte, trei luptă din răsputeri pentru victorie. Mai sunt câţiva metri. Cei trei protagonişti sunt umăr la umăr.

In ultimul fuleu, Dumitrică este întrecut de un coleg dintr'o clasă superioară.

S'a întors acasă bosumflat, cu buzele întoarse în jos, cu ochii roşii. A mâncat puţin, abia mulţumind şi s'a culcat.

— «Ce are copilul? s'a mirat pădurarul.

— «Ce să aibe? a încercat femeia să găsească o explicaţie. Hoinăreala pe care i-o admiţi tu!»

Şi s'a închis într'o nelinişte în faţa căreia, bărbatul a crezut nimerit să nu mai insiste.

— «Ţi-am spus că o să se îmbolnăvească!

Revanşa fusese totuşi hotărâtă.

O săptămână mai târziu, pe aceiaş distanţă, dar numai cu doi concurenţi, cursa trebuia să fie alergată din nou.

Intervalul, care i-a despărţit de ziua revanşei a însemnat un continuu chiul dela şcoală. Dumitrică făcea zilnic câteva încercări, în compania când a unui coleg când a altuia, şi căznindu-se să prevadă din probele acestea dacă va învinge sau nu.

Ziua cursei sosi.

Aproape toată şcoala se strânsese pe locul de unde trebuia să se dea plecarea. Pe unul din trotoare, prietenii lui Dumitrică se adunaseră strâns, gata să-şi încurajeze favoritul. Pe celălalt, Mircea — adversarul — aştepta liniştit, cu un aer de încredere provocătoare.

Cineva a zgâriat cu tocul ghetii o linie. Cei doi concurenţi s'au aliniat, cot la cot. O nouă numărătoare: una, două, trei şi zvârliţi ca de un resort, adversarii s'au lansat.

— «Hai Dumitrică!»

— «Hai Mircea!»

Cei doi copii fugeau înfierbântaţi. Mircea luase un mic avantaj dar pe ultimii metri a pierdut de o nimica.

Un urlet general, de bucurie, a izbucnit pe trotoarul din stânga. Suporterii lui Dumitrică, roşii de emoţie, au mai găsit un ultim efort, umplând satul cu un «bravo» care s'a izbit de ziduri, amplificându-se până departe spre Primărie.

Să-l facem pădurar

Anii primei copilării trec însă foarte repede.

— «Să-l facem pădurar!» a propus tatăl într'o zi.

Şi fără să mai aştepte părerea nevestei-si, şi-a apucat băiatul de braţ, şi l-a luat sus, în desişurile pe cari el însuş le cutreera dela vârsta de 6 ani.

Dumitrică avea atunci 9 ani.

Curentul care bântuia în Ardeal şi care a adus în ţară mulţi flăcăi sugestionaţi de mirajul că dincoace de Carpaţi e o altă viaţă, mai netedă şi mai fără răspântii, l-a atins şi pe el.

Şi într'o zi, sortită ca toate mamele să nu întrebe prea mult din ceiace fac copii sau să nu i se răspundă, maică-sa i-a prègătit legăturica. I-a pus în ea câte-va schimburi, o basma în care învelise o bucată de brânză, o roată de pâine şi câteva fire de ceapă şi l-a încredinţat unor săteni — prieteni — cari plecau spre Regat.

— «Numai să aveţi grijă de el!».

S'a oprit întâi la Piteşti. O zi s'a învârtit de colo până colo, fără nici-un rost. Iar în spre seară a intrat în serviciu la un negustor de abale, bogat, sgârcit, dar om de treabă. A învăţat să vândă stambă cu metru, şi foarte curând a devenit «Dumitrache», mâna dreaptă a patronului.

La Pitesti a văzut pentru prima oară un circ. A râs de hazul măscăricilor, şi-a strâns haina cochet în faţa domnişoarei Lili — călăreaţa — şi a holbat ochii mari, de admiraţie în faţa acrobaţilor. Trapezul i se părea ceva din basme.

Şi din ziua aceia n'a mai dorit altceva decât un trapez.

Frânghie avea în magazin. Dar nu frânghia era lucrul cel mai greu de procurat. Mai avea nevoe de doi stâlpi înalţi şi de o bară transversală. De cumpărat, nici vorbă nu putea să fie, deoarece învestise tot capitalul în frânghie.

Spera să găsească vre-un pom care să-i poată pune la dispoziţie acest material prim. Bineînţeles însă că încercarea s'a sfârşit cu cel mai categoric eşec.

Uitase aproape de chestia cu trapezul, când într'o zi patronul îl trimise în magazie să scoată nişte marfă. Eşind cu un sac încărcat, se împiedică. Se împletici de câteva ori, şi în mişcările pe cari le făcu, gata la un moment dat să se prăbuşească, zări pragul de sus al uşii.

Accidentul i-a sugerat o idee foarte bună şi în prima Duminică, Dumitrică şi-a şi fixat trapezul de uşe.

(Va urma)